

A KÚRIA

***mint felülvizsgálati bíróság***

Kfv.37.746/2011/5.szám

A Kúria a dr. Maschefszy Etele ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt alperes ellen erdővédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. október 19. napján kelt 2.K.27.401/2010/20. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 21. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

***í té l e t e t:***

A Kúria a Pest Megyei Bíróság által hozott 2.K.27.401/2010/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

***I n d o k o l á s***

Az elsőfokon eljáró F. P.M. és Sz.H.E.H. megállapította hogy N.017/1. és 025. hrsz-ú ingatlanokon engedély nélküli fakitermelés történt.

A hatóság szerint a hivatkozott területek művelési águktól függetlenül az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Evt.) 5. és 8.§-a alapján erdőterületnek minősülnek. A hatóság engedélye nélküli erdőterület igénybevételeért, engedély nélküli fakitermelésért, és az erdőgazdálkodási szabályok be nem tartása végett a hatóság 2009. április 11-én kelt határozatában 4.916.000 Ft bírságot állapított meg a felperesi önkormányzat terhére. A jegyzőkönyv alapján rögzítést nyert, hogy a N.017/1. hrsz-ú ingatlanon a község önkormányzata vágatta ki a fákat, míg a N.025. hrsz-ú ingatlanon illegális fakitermelés történt, melyet sikertelen rendőrségi nyomozás követett. Az utóbbi tekintetében az erdészeti hatóság felé nem történt bejelentés, így az Evt. végrehajtására kiadott 29/1997.(IV.30.) FM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 103.§ (1) bekezdése alapján fennáll a felperes önkormányzat felrőhatósága és

ez a 103.§ (2) bekezdés alapján maga után vonja a bírságot.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt. A fellebbezésre eljáró M.Sz.H.K.E.I. másodfokú határozatában az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, viszont a felülvizsgálattal érintett körben az elsőfokú határozatot változatlanul hagyta.

A másodfokú határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő. Előadta, hogy a változások bejegyzése az ingatlan-nyilvántartásba nem történt meg. A felperes a fakitermelést annak tudtával végezte, hogy a hivatkozott terület kivett árok, így az az Evt. hatálya alá nem tartozik. A 025. hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a felperes előadta, hogy a területet mezőőrrel védi, amikor értesült az illegális fakitermelésről, azt a rendőrségen bejelentette. Mindezekért az erdészeti bírság kiszabására a hatóság részéről jogszabályba ütköző módon került sor.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az alperes egyrészt előadta, hogy az erdészet által üzemtervezett erdőként nyilvántartott terület vonatkozásában a felperes tudomással bírt a G-i Körzeti Erdőtervre történő bejegyzésről. Másrészt előadta azt is, hogy az erdőként történő minősítés a természeti állapot függvénye. Az a tény, hogy a felperes esetlegesen nem értesült a művelési ágról, nem jelenti azt, hogy a hivatkozott fás életközösség nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek és az nem minősül erdőnek.

Az erdővédelmi hatóság bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára indított perében az eljáró Pest Megyei Bíróság a felperes keresetét a 2.K.27.401/2010/20. számú ítéletében elutasította.

A bíróság döntésében megállapította, hogy a hivatkozott területek az Evt. 8.§ (1) bekezdés a) pontja alapján erdőnek minősülnek. A G.-i Erdőterv 1999-ben rögzítetten ezeket tartalmazza, a postakönyv szerint ezt a felperes részére tájékoztatásképpen kézbesítették. A 2004. február 12-én kelt rendőrségi feljelentés is alátámasztja, hogy az erdészet által erdőként nyilvántartott terület vonatkozásában a felperes önkormányzat tudomással bírt a G.Körzeti Erdőtervbe történő bejegyzésről.

A bíróság megállapította, hogy a felperes által végzett fakitermelés engedély nélkül végzett fakitermelésnek minősül, ez pedig bírságot von maga után. A N.025-ös hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a bíróság megállapította, hogy hiába tett a felperes feljelentést a rendőrségen, az erdészeti hatósághoz is meg kell tenni a bejelentést a Vhr. 103.§ (2) bekezdése szerint.

A bíróság végezetül kiemelte, hogy a felperes a határozat

jogszabálysértő voltát bizonyítani nem tudta.

A Pest Megyei Bíróság 2.K.27.401/2010/20. számú ítélete ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt. Kérte az alperes határozatának az elsőfokú közigazgatási határozatra kiterjedő hatállyal történő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárásra utasítását és az alperes perköltségben való marasztalását.

Felülvizsgálati kérelmében a következőket adta elő.

N.017/1. hrsz-ú ingatlan vonatkozásában az elsőfokú hatóság a G. Körzeti Erdőtervbe történő bejegyzés alkalmával a felperes önkormányzatot, mint az ingatlan tulajdonosát a bekövetkezett változásokról nem értesítette. Az erdészeti hatóság a felperest az erdőterv elkészítésének folyamatába sem vonta be, illetve nem tette lehetővé, hogy azt megismerje, majd a bekövetkezett változásokról sem tájékoztatta. A tervben az alperes által hivatkozott postakönyvi kivonat pusztán annak alátámasztására szolgál - érvel a felperes -, hogy az elsőfokon eljáró erdészeti hatóság ajánlott postai küldeményként valamilyen iratot feladott felperes részére, ugyanakkor azt nem igazolja, hogy ezen irat a Körzeti Erdőterv lett volna. Vitatta, hogy az Etv. 8.§ (1) bekezdése alapján az adott terület erdőként minősíthető.

A felperes tudomása szerint az erdészeti hatóság nem kezdeményezte az ingatlan-nyilvántartási változások bejegyzését, és az illetékes földhivatal sem járt el hivatalból. A 017/1. számú ingatlan mellett lévő telek illegális hulladéklerakó volt, közelében található a 017/1. hrsz-ú kivett árok nyilvántartású ingatlan. Az önkormányzat az engedély nélküli hulladék lerakást számolta fel a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvényben foglalt kötelezettségének eleget téve, és ennek során észlelte, hogy a mellette lévő kivett árokként nyilvántartott ingatlant is helyre kell állítani. Így a felperes kénytelen volt az ingatlanon található fák kitermelésére. Ezt annak tudatában tette, hogy nem erdő művelési ágú ingatlanról van szó.

A N.025. hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy a Vhr. 103.§ (1) bekezdése alapján mezőőrt foglalkoztatott a lopások megelőzése érdekében, amikor az illegális fakitermelést észlelte, azt a rendőrségen bejelentette. A felperes elismerte, hogy az erdészeti hatóság felé bejelentéssel nem élt.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, amelyet a Kúria Kfv.37.746/2011/4. számú végzésével megállapított.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felperes az erdővédelmi bírság kiszabásával kapcsolatban felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy azért történt a N.017/1. hrsz-ú területen az erdészeti hatóság tudta és engedélye nélküli fakitermelés, mert tudomása szerint a hivatkozott ingatlan kivett árok, így nem minősül az Evt. szerint erdőterületnek. A Kúria e tekintetben azt állapította meg, hogy a megyei bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az adott terület az Evt. 8. § (1) bekezdés a) pontja alapján minősül erdőnek. Az Evt. e szabálya a törvény alkalmazásában erdőterületnek kell tekinteni az erdő által elfoglalt ezeröttszáz négyzetméter vagy annál nagyobb kiterjedésű földterületet - ideértve a beerdősült, valamint az időlegesen igénybe vett földterületet is - a benne található nyiladékokkal és tűzpásztákkal együtt. A Kúria a felperesnek a további - a tényállásra vonatkozó - kérelmével összefüggésben megállapította, hogy a megyei bíróság ítéletével szemben a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan jogszabálysértést, amelyek tartalmilag a felülvizsgálni kért ítélet mérlegeléssel megállapított tényállásának jogszabályba ütközését állítja. A megyei bíróság a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével állapította meg a tényállás ezen elemét.

A felperes felülvizsgálati kérelmében előadta továbbá, hogy a fakivágással érintett szomszédos telken illegális hulladéklerakót számolt fel - törvényen alapuló környezetvédelmi kötelezettségét teljesítve - s ennek során került sor N.017/1. helyrajzi számon nyilvántartott kivett árok helyreállítására, amelynek során az ingatlanon található fákat kitermelte. Ennek keretében hivatkozik arra, hogy az alperesi és az elsőfokú közigazgatási határozat is ellentmondásos. A Kúria úgy ítélte meg, hogy a felülvizsgálati kérelem ebben az elemében sem tartalmaz a megyei bíróság ítélete tekintetében jogszabálysértés vizsgálatára irányuló indítványt. A Kúria gyakorlata szerint megalapozatlanságról csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetve okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó. Ilyen jelen esetben nem állapítható meg.

Végül a felperesi önkormányzat a felülvizsgálati kérelmében - a N.025. helyrajzi számú ingatlan-tulajdonával összefüggésben - előadta, hogy a Vhr. 103. §-ába foglalt kötelezettségének eleget tett, az erdő védelmében mezőőrt alkalmazott, amikor az illegális fakitermelést észlelte azt a rendőrségen bejelentette. Az Evt. 13. § (1) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában erdőgazdálkodó: az

erdő tulajdonosa vagy az erdőgazdálkodási tevékenységet folytató jogszerű használó (a továbbiakban: erdőgazdálkodó). A Vhr. 103. § (1) bekezdése szerint az erdőgazdálkodó az erdejében neki fel nem róható okból történt engedély nélküli fakitermelés esetén nem kötelezhető erdőgazdálkodási bírság fizetésére, ha a tőle elvárható módon eleget tett az erdő őrzésére vonatkozó előírásoknak. A 103. § (2) bekezdés értelmében pedig az illetéktelenek által végzett fakitermelés esetén az erdőgazdálkodó haladéktalanul köteles a falopásról bejelentést tenni az illetékes rendőri szerv és az erdészeti hatóság felé. A bejelentés elmulasztása az erdőgazdálkodási bírság megfizetésének elrendelését vonja maga után. A Vhr. fenti 103. § (2) bekezdéséből egyértelműen megállapítható, hogy a jogszabály az illetéktelenek által végzett fakitermelés esetén a bejelentési kötelezettséget két irányba: az illetékes rendőri szerv és az erdészeti hatóság felé írja elő. Ez utóbbi a felperes által sem vitatottan elmaradt. Nem sért ezért jogszabályt a felülvizsgálattal érintett megyei bíróság ítélete akkor, amikor a felperes keresetét ez okból is elutasította.

A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályokat a megyei bíróság ítélete nem sértette meg, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával azt hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének nem adott helyt, ezért a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján, mint peresztet kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 7.

**Dr. Kalas Tibor sk.**

a tanács elnöke

**Dr. Balogh Zsolt sk.**

előadó bíró

**Dr. Hörchneré**

**Dr. Marosi Ildikó sk.**

bíró